

Защото смятат, че ако в утрото на Петдесетница на източното небе са се събрали много облаци, малко девойки ще се омъжат през идващата година. Този странен и привидно непонятен цигански обичай води началото си от едно старо вярване, чийто корен откриваме в индуски мит, според който пролетното утро, пръскащо светлина и благодат, идва от синята небесна птица, олицетворяваща също така нощта и зимата. За да се сбъднат предсказанията, се правят специални приготовления. В споменатите дни на момичетата не им е позволено нито да се мият, нито да целуват някого, нито да влизат в църква. На Великден или в нощта на Гергьовден момичето трябва да яде риба, за да види бъдещето в съня си.

Сутринта на Великден момичетата кипват вода и в мехурчетата се опитват да отгатнат имената на бъдещите си съпрузи.

За да разбере дали бъдещият ѝ съпруг ще бъде млад или стар, момичето трябва да вземе девет семена от татул, орна земя от девет различни места и вода от още толкова. С всичко това замесва козунак, който оставя на кръстопът на Великден или сутринта на Гергьовден. Ако козунакът бъде настъпен първо от жена, бъдещият съпруг ще е вдовец или старец, но ако пръв го настъпи мъж – съпругът ще е ерген или млад.

За да разбере как ще изглежда бъдещият ѝ съпруг, в нощта срещу Гергьовден девойката трябва да отиде на кръстопът. Трябва да срещне косата си наобратно, да убоде кутрето на лявата си ръка и да капне три капки кръв върху земята с думите:

*„Mro rat dav piraneszke,
Kász dikhav, avava adaleske!“*

*„За любимия кръвта ми е,
който зърна, мой да е!“*

След това образът на бъдещия ѝ съпруг ще изникне бавно от кръвта и също толкова бавно ще избледнее. Тя трябва да събере пръстта с кръвта и да я хвърли в река, иначе Ниваши или водните духове ще излижат кръвта и момичето ще се удави през годината. Казват, че преди близо дваисет години красивата Роза, дъщеря на Петер Данку, войводата или вожда на племето Кукуя,